

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en övervakningsram för resilienta europeiska skogar

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen statsrådets skrivelse om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en övervakningsram för resilienta europeiska skogar

Helsingfors den 15 februari 2024

Jord- och skogsbruksminister Sari Essayah

Konsultativ tjänsteman Juha Roppola

7.2.2024

KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM EN ÖVERVAKNINGSRAM FÖR RESILIENTA EUROPEISKA SKOGAR

1 Bakgrund och mål

Europeiska kommissionen publicerade 22.11.2023 sitt förslag (COM(2023) 728 final) till europaparlamentets och rådets förordning om en övervakningsram för resilienta europeiska skogar. Förslaget baserar sig på EU:s skogsstrategi 2030 (COM(2021) 572 final). Ett E-brev utarbetades till riksdagen om EU:s skogsstrategi (E 106/2021 rd). I EU:s skogsstrategi tillkännagav kommissionen ett särskilt lagstiftningsförslag om EU:s skogliga observation, rapportering och datainsamling som också skulle omfatta strategiska planer för skogar och den skogsbaserade sektorn vilka skulle utarbetas av de ansvariga nationella myndigheterna. Enligt kommissionens lagstiftningsförslag utsätts skogarna för allt fler påfrestningar på grund av klimatförändringarna, mänsklig verksamhet samt ändrad markanvändning. Till exempel skogsbränder, skadegörare, torka och hetta förstärker ofta varandra. I motiveringarna till förslaget konstateras det att naturkatastrofer som ofta överskrider de nationella gränserna och eventuellt hotar människors säkerhet blir med sannolika. Detta ökar kostnaderna som hänför sig till skogsvård och skogsbränder.

I förslaget till förordning konstateras det att man bättre skulle kunna motverka de hot som rör skogarna med ett omfattande, högkvalitativt övervakningssystem som omfattar alla skogar och annan trädbevuxen mark i EU. Enligt förslaget har man i nuläget inte tillgång till tillräckligt med harmoniserad information, och EU har inte ett tillräckligt enhetligt system för konsekvent insamling och delning av korrekta och jämförbara skogsdata som stöd för beslutsfattandet. Dessa utmaningar anses även försvåra medlemsstaternas skogsplanering. De nuvarande planerna anses inte vara tillräckligt heltäckande och långsiktiga för att uppfylla de förväntningar som gäller skogarnas mångfunktionalitet.

Enligt förslaget kan till exempel regelbunden övervakning av trädtäcket och dess störningar med hjälp av jordobservationsteknik som kompletteras med markobservationer avslöja mönster för skogens sårbarhet och göra det möjligt för beslutsfattare att vidta anpassningsåtgärder. Enligt förslaget påverkar avsaknaden av denna kunskap också aktualiteten och kvaliteten på medlemsstaternas skogsplanering. Långsiktig integrerad planering är således avgörande enligt förslaget för att hålla den stora mångfalden krav på skogstjänster och skogsresurser i balans och säkerställa resiliens mot katastrofer i enlighet med EU:s policymål och mål för skogstjänster samt användning och skydd av skogarna.

I kommissionens förslag bedöms det att de nuvarande övervakningsverktygen inte är helt ändamålsenliga. I förslaget konstateras det att tjänster med hög upplösning för skogar såsom det Copernicus-drivna europeiska systemet för information om skogsbränder (EFFIS) och Copernicus landmiljöövervakningstjänst har medfört en viss grad av standardiserad fjärranalysbaserad övervakning och data i EU. Kommissionen anser dock att arbetet med att harmonisera markbaserade data, som främst har samlats in genom nationella skogsinventeringar, har fokuserat på ett fåtal kärnvariabler som rör timmerresurser, såsom

biomassa ovan jord, växande bestånd och ökning. Enligt förslaget finns det även i dessa fall brister när det gäller aktualitet och större tillgång till data, vilket leder till osäkerhet om deras tillförlitlighet och begränsningar för deras användning. Det konstateras i förslaget att det inte har gjorts något arbete för att harmonisera andra markbaserade data om variabler, särskilt när det gäller biologisk mångfald, vilket försvårar en EU-omfattande bedömning av tillståndet för skogens ekosystem. Enligt kommissionen finns det dessutom betydande brister i den tillgängliga informationen om skogarna, vilket försvårar förebyggande av katastrofer till exempel i fråga om skador som orsakas av torka eller förekomster av barkborrar.

Förslagets huvudsakliga syften är att

- säkerställa enhetlig övervakning av hög kvalitet som gör det möjligt att spåra framstegen mot uppnåendet av EU:s mål, policymål och mål som rör skogar, inbegripet för biologisk mångfald, klimat och krishantering,

- förbättra riskbedömningen och beredskapen, och

- stödja markförvaltares och offentliga myndigheters evidensbaserade beslutsfattande samt främja forskning och innovation.

Förslaget syftar till att stödja ett konsekvent och effektivt genomförande av befintlig EU-politik som direkt eller indirekt påverkar skogar på områdena miljö och biologisk mångfald, klimat, katastrof- och riskminskning, energi och bioekonomi. Förslaget stöder följande policyinstrument:

- EU:s nya skogsstrategi för 2030, genom att tillhandahålla kunskapsbasen för en integrerad strategi för skogar som mångfunktionella ekosystem och övervaka genomförandet av dess mål och syften.

- Strategin för biologisk mångfald för 2030, genom att specificera indikatorer för att övervaka genomförandet av i) dess ambition att öka skogarnas kvantitet och kvalitet och deras resiliens mot katastrofer såsom bränder, torka, skadegörare och sjukdomar som sannolikt kommer att öka i och med klimatförändringarna, ii) dess mål att strikt skydda de återstående ur- och naturskogarna, och iii) vidare utveckling av skogsinformationssystemet för Europa.

- LULUCF-förordningen, genom att förbättra övervakningen av indikatorer, vilket kommer att underlätta rapporteringen av geografiskt explicita data om skogsmark.

- Förordningen om avskogning, genom att ange indikatorer som är relevanta för avskogning och skogsförstörelse och som gör det möjligt att följa framstegen mot målet om icke-förstörelse.

- Bioekonomistategin, genom att förbättra täckningen och övervakningen av indikatorer som följer utvecklingen mot hållbarhet i EU och dess medlemsstater och som matas in i övervakningssystemet för Gemensamma forskningscentrumets kunskapscentrum för bioekonomi.

- Direktivet om förnybar energi, genom att stärka evidensbasen när det gäller hållbarhetskriterier för att anskaffa biomassa för energiproduktion, och i synnerhet genom att kräva att medlemsstaterna har information om var ur- och naturskogarna är belägna.

- Unionens civilskyddsmekanism och de nyligen antagna EU-målen för resiliens mot katastrofer genom att förbättra tillgången till skogsdata.

– Den digitala agendan för Europa och drönarstrategin 2.0, genom att främja användningen av teknik för fjärranalys vid skogsövervakning.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

Kapitel 1 – allmänna bestämmelser

Artikel 1 – mål

Enligt förslaget konstateras i artikel 1 förordningens syfte, som är att inrätta en ram för skogsövervakning. Dessutom fastställs förordningens vägledande principer och övergripande mål, även när det gäller frivillig integrerad långsiktig planering på medlemsstatsnivå och stärkt styrning mellan kommissionen och medlemsstaterna. Avsikten är bland annat att säkerställa att skogsdata inom unionen är aktuella, korrekta, jämförbara och offentligt tillgängliga.

Enligt artikel 1 är syftet med de föreslagna bestämmelserna att stödja genomförandet av unionens lagstiftning om bevarande, återställande och hållbar användning av skogsekosystem och deras tjänster och verksamhetspolitiken som gäller dessa genom att fästa särskild uppmärksamhet vid målet att öka skogarnas resiliens och göra det möjligt att skydda skogarnas mångfunktionalitet. I fråga om skogsplanerna är syftet att stödja den frivilliga utvecklingen av integrerade långsiktiga planer på medlemsstatsnivå genom en evidensbaserad, inkluderande, sektorsövergripande och anpassningsbar strategi.

Artikel 2 – definitioner

Genom artikel 2 i förordningen avses bland annat följande definitioner fastställas:

”Geografiskt explicit information” avser information som används och lagras på ett sätt som gör att den kan kartläggas och lokaliseras med specifik precision och noggrannhet.

”Geografiskt informationssystem” avser ett datasystem som kan samla in, lagra, analysera och visa geografiskt explicit information.

”Skogsenhet” avser ett geografiskt explicit område som representerar ett tillräckligt homogent skogsområde enligt jordobservation och varje annat lämpligt kompletterande skikt av geografiskt explicit information, såsom trädtäckning, administrativ gräns eller topografisk gräns i ett nationellt kartsystem.

”Skogsdata” avser information om skogsekosystemens tillstånd och användning, inklusive primärdata och aggregerade data som härletts från sådan information.

”Dataharmonisering” avser en process där man använder tillgängliga data som samlats in genom olika övervakningssystem för att härleda jämförbara uppskattningar som motsvarar en överenskommen referensbeskrivning.

”Standardisering” avser resultatet av en process för att fastställa och genomföra gemensamma standarder för data, för att säkerställa att data samlas in, lagras och används konsekvent och korrekt i hela unionen.

Kapitel 2 – skogsövervakning

Artikel 3 – skogsövervakningssystem

Enligt förslaget ska i artikel 3 fastställas vilka delar skogsövervakningssystemet, som kommissionen inrättar och driver i samarbete med medlemsstaterna, ska bestå av. Enligt förslaget ska artikeln innehålla de regler och det ansvar som gäller kommissionen samt ett bemyndigande för Europeiska miljöbyrån att bistå kommissionen i genomförandet av förordningen.

Enligt artikel 3 ska skogsövervakningssystemet bestå av elektroniska databaser och geografiska informationssystem och ska möjliggöra utbyte och integrering av skogsdata med andra elektroniska databaser och geografiska informationssystem. Skogsövervakningssystemet ska säkerställa regelbunden och systematisk insamling av skogsdata med hjälp av Copernicus Sentinel satelliter eller andra likvärdiga system samt insamling av fältdata via ett nätverk av övervakningsstationer.

Artikel 4 – geografiskt explicit identifieringssystem för skogsenheter

Enligt förslaget ska artikel 4 fastställa kraven på samt tidsplanen för det geografiskt explicita identifieringssystemet för kartläggning och lokalisering av skogsenheter inom hela EU. Identifieringssystemet ska möjliggöra exakt kartläggning och lokalisering av skogsområden och annan trädbevuxen mark i hela unionen. Det ska även göra det möjligt att unikt identifiera skogsenheter. Systemet ska även underlätta upptäckt och lokalisering av förändringar mellan mark som innehåller och som inte innehåller skog.

Enligt artikel 4 ska identifieringssystemet vara ett geografiskt informationssystem. Kommissionen ska inrätta och regelbundet uppdatera identifieringssystemet på grundval av flygbilder eller rumsliga ortobilder, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhetsnivå som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:100 000.

I Finland upprätthåller Finlands skogscentral motsvarande skogsdata som baserar sig på ett explicit geografiskt informationssystem. Skogscentralen utlämnar dock inte årlig information, vilket krävs av ett geografiskt explicit identifieringssystem i fråga om merparten av skogsdata. Finlands skogscentral tar fram skogs- och naturinformation för praktiska aktörers behov. I informationsproduktionen används bland annat laserskanningsdata och flygbilder samt markobservationer som görs på provytor. Bestämmelser om behandlingen av informationen finns i lagen om Finlands skogscentrals system för skoglig information (419/2011), dvs. den så kallade skogsinformationslagen. Merparten av den information som skogscentralen samlar in är i elektronisk form och öppet tillgänglig på grundval av skogsinformationslagen. Skogscentralens material innehåller information om bland annat platser där skog växer, trädbeståndet, särskilt viktiga livsmiljöer, vattenskydd, skogsödeläggelse samt skogsanvändning. Skogsägarnas person- eller kontaktuppgifter utlämnas inte i samband med den öppna skogs- och naturinformationen. Tillgången till informationen har inte avgränsats till aktörer inom skogsbranschen, utan informationen är tillgänglig för alla.

Artikel 5 – ram för insamling av skogsdata

Artikel 5 avses innehålla en förteckning över skogsdata som kommissionen tar fram på grundval av standardiserad data (artikel 5.2 och bilaga I) samt skogsdata som medlemsstaterna ansvarar för att ta fram på grundval av harmoniserad information (artikel 5.3 och bilaga II). Avsikten är att kommissionen ska bemyndigas att anta delegerade akter, genom vilka innehållet i de indikatorer som fastställs i bilaga I kan ändras.

Information som tas fram av kommissionen

Följande skogsdata fastställs i artikel 5.2 och bilaga I: skogsområde, trädtäckning, skogstyp, konnektivitet mellan skogsområden, kronutglesning, skogsbränder, riskbedömning av skogsbränder och störningar i trädtäcket.

Information som tas fram av medlemsstaterna

Skogsdata i enlighet med artikel 5.3 och bilaga II är skog som är tillgänglig för virkesförsörjning och skog som inte är tillgänglig för virkesförsörjning, ökad lagervolym, årlig nettoökning, beståndens struktur, trädens artsammansättning och artrikedom, europeiska skogstyper, upptag, död ved, lokalisering av skogsmiljöer i Natura 2000-områden, mängden vanliga skogsfåglar, områden med urskog och naturskog, skyddade skogsområden, produktion och handel med träprodukter samt skogsbiomassa för bioenergi. För vissa av dessa data ska medlemsstaterna samla in fältdata på grundval av markundersökningar i kombination med data från jordobservation, om sådana finns tillgängliga, och data från andra relevanta informationskällor.

Naturresursinstitutet (Luke) producerar information om skogstillgångarna i Finland, skogarnas status och mångfald samt koldioxidbindningar och förändringar i dem genom riksskogstaxeringen. Inom riksskogstaxeringen produceras den information som ingår i kommissionens förslag redan nu ganska långt i Finland, men i denna ingår ändå inte lokalisering av urskogar och naturskogar eller mängden vanliga skogsfåglar. Informationen som produceras genom riksskogstaxeringen baserar sig på statistiskt urval och årlig mätning av över hundra variabler på provtytor på olika håll i Finland. Resultat från och med 1921 kan granskas i Lukes statistiktjänst. Informationen används för uppföljning av hållbarheten i skogsanvändningen, kolsänkor och mångfald bland annat i internationella rapporter. Harmonisering har främjats inom det europeiska nätverket för nationella skogsinventeringar ENFIN, där Naturresursinstitutet är aktivt.

Artikel 6 – undantagsklausul

Enligt förslaget innehåller artikel 6 bestämmelser om en möjlighet för medlemsstaterna att själva producera de skogsdata som anges i artikel 5.2 och som kommissionen annars producerar. Medlemsstaterna ska årligen försäkra sig om att materialet uppfyller kvalitetskraven. Medlemsstaterna ska årligen bedöma kvaliteten på insamlade data.

Artikel 7 – ram för delning av skogsdata

Enligt förslaget innehåller artikel 7 bestämmelser om medlemsländernas tidtabeller och skyldigheter rörande harmonisering av indikatorerna. Kommissionen och medlemsländerna ska offentliggöra skogsdata. Kommissionen ska även göra data tillgängliga för allmänheten i det skogliga informationssystemet för Europa (FISE). Enligt förslaget ska kommissionen kunna anta delegerade akter för att ändra de tekniska specifikationerna i bilaga II i syfte att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Vidare avses kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa tekniska regler och förfaranden för delning och harmonisering av skogsdata enligt denna förordning. Medlemsstaterna och kommissionen ska offentliggöra data i ett öppet format som är maskinläsbart och som säkerställer interoperabilitet och möjlighet till återanvändning.

Artikel 8 – ytterligare skogsdata

Artikel 8 avses innehålla bestämmelser om kommissionens och medlemsstaternas skyldighet att samla in de skogsdata som förtecknas i bilaga III genom en stegvis strategi. Enligt förslaget ska kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa metoder, inklusive

tekniska specifikationer, för insamling av de skogsdata som förtecknas i bilaga III, och för att ytterligare specificera beskrivningarna av de skogsdata som förtecknas där.

Skogsdata i bilaga III är skogsstörningar orsakade av andra faktorer än bränder, biomassa ovan jord, skogsstruktur, värdet av andra skogsprodukter än trä, lokalisering av skogsmiljöer utanför Natura 2000-områden, skogens naturlighetsklasser, förekomst av invasiva arter, mångfalden av annan vegetation än träd, hotade arter och annan trädbevuxen mark.

Artikel 9 – kompatibla system för lagring och utbyte av data samt artikel 10 – kontroll av datakvalitet

Enligt förslaget ska artiklarna 9 och 10 innehålla bestämmelser om system för lagring och överföring av data, om vilka kommissionen ska kunna anta preciserande genomförandeakter. Likaså avses kommissionen kunna anta delegerade akter med stöd av artikel 10.3 för att komplettera förordningen genom att fastställa noggrannhetsstandarder för kvalitetsbedömningen av data. Enligt artikel 9.2 avses kommissionen kunna anta genomförandeakter om sekretesskyddande garantier för att inkludera information om geografiskt explicit lokalisering av övervakningsstationer i dessa system för lagring och utbyte av data.

Enligt artikel 9.1 ska kommissionen och medlemsstaterna samarbeta för att utveckla kompatibla system för lagring och utbyte av data för insamling och delning av skogsdata. Det föreslås att artikel 10 ska innehålla bestämmelser om att kommissionen och medlemsstaterna ska ansvara för kvaliteten och fullständigheten hos de skogsdata som de samlar in och delar inom ramen för skogsövervakningssystemet. Om bedömningen visar på brister i dessa data ska medlemsstaterna vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

Kapitel 3 – integrerad styrning

Artikel 11 – samordning och samarbete samt artikel 12 – nationella kontaktpersoner

Artiklarna 11 och 12 avses fastställa regler och principer om samarbetet och samordningen. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter deltar i arbetsgrupper och utse en nationell kontaktperson som ska säkerställa informationsutbytet med kommissionen. Kontaktpersonen ska i synnerhet ha följande uppgifter: samordna utarbetandet av de skogsdata som ska delas enligt denna förordning, med beaktande av alla behöriga myndigheter, inbegripet de som ansvarar för förebyggande och hantering av katastrofrisker samt samordna deltagandet av relevanta experter i expertgruppsmöten som anordnas av kommissionen och andra relevanta organ.

Enligt artikel 11 ska medlemsstaterna samarbeta sinsemellan och samordna sina insatser för att förbättra kvaliteten, aktualiteten och täckningen för skogsdata. Ett sådant samarbete och sådan samordning ska bygga på en öppen vetenskaplig debatt och syfta till att främja opartisk vetenskaplig rådgivning. Enligt artikel 11 ska kommissionen på begäran stödja medlemsstaterna i utarbetandet eller anpassningen av deras frivilliga integrerade långsiktiga skogsplaner genom att tillhandahålla information om läget för de underliggande vetenskapliga rönen och genom att underlätta utbytet av kunskap och god praxis.

Artikel 13 – frivilliga integrerade långsiktiga planer

Enligt förslaget ska artikel 13 innehålla bestämmelser om en frivillig möjlighet för medlemsstaterna att utveckla integrerade långsiktiga nationella skogsplaner eller anpassa sina

befintliga integrerade långsiktiga skogsplaner i enlighet med kraven i bilaga IV. Medlemsstaterna uppmuntras att utveckla integrerade långsiktiga skogsplaner eller anpassa sina befintliga integrerade långsiktiga skogsplaner eller skogsstrategier, med beaktande av ett perspektiv på medellång till lång sikt, inbegripet men inte begränsat till 2040 och 2050.

I Finland innehåller den nationella skogsstrategin centrala riktlinjer för Finlands skogspolitik och fungerar som ett lagstadgat skogsprogram. Enligt skogslagen (1093/1996, 26 §) utarbetar jord- och skogsbruksministeriet ett nationellt skogsprogram i samarbete med andra ministerier, företrädare för skogssektorn och andra nödvändiga intressenter. Syftet med programmet är att skogarna ska utnyttjas mer mångsidigt och att det välbefinnande skogarna ger upphov till ska öka med iakttagande av principerna för hållbar utveckling. Målen och utvecklingsbehoven på landskapsnivå har skrivits in i de regionala skogsprogrammen.

Kapitel 4 – slutbestämmelser

Artikel 14 – utövande av delegeringen

Bestämmelser om delegering, dvs. förfarandet med delegerade akter, avses ingå i artikel 14 i förordningen. Enligt kommissionens förslag ska kommissionen genom delegerade akter kunna ändra innehållet i skogsdata i bilagorna I och II till förordningen. Enligt artikel 5.5 avses kommissionen kunna ändra innehållet i indikatorerna i bilaga I. Skogsdata räknas upp i artikel 5.2, men innehållet i dem föreskrivs närmare i bilagan. Likaså enligt artikel 7.5 avses kommissionen kunna ändra de tekniska specifikationerna i bilaga II i syfte att anpassa dem till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Utöver dessa avses kommissionen kunna anta delegerade akter med stöd av artikel 10.3 för att fastställa noggrannhetsstandarder för kvalitetsbedömningen av data.

Artikel 15 – kommittéförfarande

Bestämmelser om kommittéförfarande föreslås ingå i artikel 15 i förordningen. Kommissionen avses kunna anta akter om genomförande med stöd av artikel 7.5 (delning och harmonisering av skogsdata), artikel 8.3 (närmare definition av metodologi och indikatorer i bilaga III), artikel 9.2 (harmoniserad lagring av data) samt med stöd av artikel 10.4 (kvalitetsbedömning av data). Genomförandeakterna ska antas med iakttagande av granskningsförfarandet som avses i artikel 5 i kommittelösförordningen (EU) nr 182/2011.

Artikel 16 – översyn

Enligt artikel 16 i förslaget ska denna förordning ses över i alla avseenden och kommissionen lämna en rapport om genomförandet av förordningen till Europaparlamentet och rådet fem år efter att förordningen trätt i kraft.

Kommissionens förslag och Finlands nuvarande skogsdatasystem

Med avseende på Finlands nuvarande system är artiklarna 4 och 5 centrala i förslaget. På grundval av artiklarna ska ett nytt geografiskt explicit identifieringssystem skapas på EU-nivå och nya skogsdata i förhållande till nuvarande riksskogstaxering förutsätts.

Finlands skogscentrals nuvarande system som baserar sig på explicit geografisk data och den information som tas fram genom systemet har ansetts vara tillräckligt till sitt informationsinnehåll och sin noggrannhet. Därför är det inte ändamålsenligt att Finland själv

börjar producera skogsdata genom ett geografiskt explicit identifieringssystem, vilket möjliggörs genom artikel 6 i förslaget.

Merparten av de skogsdata som förutsätts i artikel 5 kan produceras med ett måttligt tilläggsarbete i det format som förutsätts i förslaget, med undantag för lokaliseringen av urskogar och naturskogar.

Artikel 8 avses innehålla bestämmelser om kommissionens och medlemsstaternas skyldighet att samla in de skogsdata som förtecknas i bilaga III genom en stegvis strategi. Dessa skogsdata som ska preciseras i genomförandeakter skulle till stora delar vara nya och framtagandet av dem kräver mycket utvecklingsarbete.

Förnyelse av kommissionens ständiga kommitté för skogsbruk

I samband med förslaget om övervakningsramen offentliggjorde kommissionen ett förslag om att förnya kommissionens ständiga kommitté för skogsbruk (COM(2023) 727 final). Förslaget innebär en ändring av rådets beslut om inrättande av en ständig kommitté för skogsbruk (89/367/EEG). Enligt förslaget ändras namnet på den ständiga kommittén för skogsbruk till den ständiga expertgruppen för skog och skogsbruk. Syftet med kommittén avses i synnerhet vara att bistå kommissionen vid genomförandet av EU:s nya skogsstrategi för 2030 och att tillhandahålla kommissionen råd och expertis angående skogarnas och skogsbrukets roll med avseende på EU:s andra mål. Dessutom är avsikten att främja samarbetet och informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget till förordning är artikel 192.1 i EUF-fördraget (miljö). Europaparlamentet och rådet fattar beslut i sedvanlig lagstiftningsordning efter att ha hört både ekonomi- och socialkommittén och regionkommittén för att genomföra de mål som avses i artikel 191 i. Artikel 191 i EUF-fördraget gäller EU:s miljöpolitik. Enligt den bidrar Europeiska unionen till att följande mål uppnås: att bevara, skydda och förbättra miljön, att skydda människors hälsa, att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt samt att på internationell nivå främja åtgärder för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen. Rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet.

Kommissionen anser i sina motiveringar att den rättsliga grunden i fråga utgör en grund för EU:s åtgärder för att skydda naturarvet i skogsekosystem. Kommissionen anser att en ram för skogsövervakning kommer att tillhandahålla data som gör det möjligt att övervaka målen för den europeiska gröna given (European Green Deal) avseende skogar och att utveckla strategier för att bevara skogsekosystemen. Vidare konstaterar kommissionen att miljö är ett område med delad behörighet mellan EU och medlemsstaterna, så EU:s åtgärder måste vara förenliga med subsidiaritetsprincipen. Kommissionen har motiverat unionens behörighet i frågor som gäller skogar i skäl 25 i förslaget till förordning. Kommissionen anser att unionen har en rad befogenheter som också kan omfatta skog, såsom klimat, miljö, landsbygdsutveckling och katastrofförebyggande åtgärder. Kommissionen anser att inom dessa områden med delade EU-befogenheter omfattas skogar och skogsbruk inte av medlemsstaternas exklusiva befogenhet.

Statsrådet konstaterar att det inte finns någon rättslig grund fastställd för EU:s gemensamma skogspolitik i EU:s fördrag. EU har dock behörighet på miljö-, jordbruks- och energiområdena, som antingen direkt eller indirekt påverkar skogar. För kommissionens förslag till förordning har den rättsliga grunden föreslagits vara miljöpolitik, dvs. artikel 192.1 i EUF-fördraget. I sin bedömning av den rättsliga grunden fäster statsrådet, i enlighet med unionens domstols etablerade rättspraxis, uppmärksamhet på att den rättsliga grunden för en rättsakt ska motiveras med objektiva omständigheter och att strävan ska vara att hitta det huvudsakliga syftet med rättsakten och en rättslig grund som styr innehållet. Enligt statsrådets preliminära bedömning är den rättsliga grunden för förslaget (artikel 192.1 i EUF-fördraget) i princip adekvat, eftersom förslaget medverkar till att unionens miljöpolitiska mål som fastställs i artikel 191.1 i EUF-fördraget uppnås. I den fortsatta behandlingen bör dock regleringens dimension, utförlighet och ändamålsenlighet ännu bedömas närmare i förhållande till medlemsstaternas bestämmanderätt inom skogspolitik. Statsrådet framhäver att skogspolitiken även i fortsättningen omfattas av medlemsstaternas nationella bestämmanderätt.

Subsidiaritetsprincipen

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen, FEU) ska unionen vidta en åtgärd på de områden där den inte har exklusiv befogenhet endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Bedömningen av hur subsidiaritetsprincipen följs fokuserar på målen för den planerade verksamheten. Det hör till lagstiftarens politiska prövningsrätt att bedöma principen. Det är viktigt att bedöma om en viss verksamhet på grund av dess omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå.

Kommissionen konstaterar i sina motiveringar att en åtgärd på unionsnivå är motiverad på grund av skogsmarknadens omfattning och gränsöverskridande karaktär. Kommissionen framhäver även riskerna i anslutning till klimatförändringen, som förutsätter uppföljning av unionens politik och lagstiftning samt framsyn i fråga om behov av politiska ändringar inbegripet synvinkeln för uppnåendet av de politiska målen. Enligt kommissionen är de föreslagna åtgärderna på unionsnivå motiverade även med avseende på subsidiaritetsprincipen.

Enligt förslaget till förordning strävar kommissionen efter att kunna motverka de hot som rör skogarna med ett omfattande, högkvalitativt övervakningssystem som avses omfatta alla skogar och annan trädbevuxen mark i EU. Enligt förslaget har man i nuläget inte tillgång till tillräckligt med harmoniserad information. Denna strävan kan i sig anses kräva åtgärder på unionsnivå. Samtidigt har Finland redan nu omfattande och heltäckande övervakningsinformation om skogstillgångar och Finland kan anses vara en föregångare på området. Det finns ändå skillnader mellan övervakningssystemen i olika medlemsstater och därför är genomförandet av en tidsmässigt och innehållsmässigt harmoniserad sammanställning av övervakningsinformation på EU-nivå bristfälligt utan åtgärder på EU-nivå. Statsrådet anser att det är ändamålsenligt att reglera en harmoniserad skogsövervakning på EU-nivå och att förslaget till förordning kan anses vara i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

För att bedöma huruvida omfattningen och intensiteten i unionens verksamhet är ändamålsenlig tillämpas proportionalitetsprincipen. Enligt proportionalitetsprincipen som nämns i artikel 5.4 i FEU ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Kommissionen anser att förslaget till förordning är i enlighet med proportionalitetsprincipen, eftersom förslaget enligt kommissionen begränsar sig till sådant som

krävs för ett tillräckligt genomförande av målen med förordningen. Kommissionen betonar att medlemsstaterna åläggs att endast samla in sådan skogsdata som anknyter till EU:s lagstiftning och politiska mål. Kommissionen betonar även ärendehelhetens gränsöverskridande dimension. Vidare konstaterar kommissionen att befogenheter som rör operativa val i anknytning till skogsförvaltning inte överförs till unionen.

Statsrådet fäster uppmärksamhet vid att den information som samlas in med stöd av förordningen och dess noggrannhetsnivå ska baseras på och avgränsas till sådan information som behövs med stöd av den föreslagna rättsliga grunden. Information som inte är nödvändig av miljö- och klimatskäl ska inte regleras i förordningen om skogsövervakning.

Delegerade akter och genomförandeakter

Med delegering av befogenheter avses både delegering av befogenheten att anta delegerade akter och överföring av genomförandebefogenheter. Artikel 290 i EUF-fördraget innehåller bestämmelser om delegering av befogenheter och om de delegerade akter som ska antas med stöd av den. Enligt artikel 1 i EUF-fördraget kan det genom en lagstiftningsakt till kommissionen delegeras befogenhet att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten.

Bestämmelser om överföring av genomförandebefogenheter finns i artikel 291 i EUF-fördraget, och enligt 2 punkten ska kommissionen eller, i särskilda vederbörligen motiverade fall, rådet tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter om enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter krävs. Liksom vid delegering av befogenheter kan inte heller genomförandebefogenheter överföras i fråga om de centrala delarna i en rättsakt.

Angående den föreslagna delegeringen av befogenheter är det i detta skede svårt att exakt bedöma hurdan och hur långt in i framtiden den reglering som antas skulle vara och hurdana effekter den skulle ha i synnerhet ur skogspolitisk synvinkel. I fråga om de befogenheter som föreslås bli delegerade till kommissionen är det möjligt att de rättsakter som antas i enlighet med artikel 7.5 första stycket och artikel 10.3 kan leda till en allt för långtgående och för detaljerad reglering i förhållande till syftet med förslaget, i synnerhet vad gäller skogsdata enligt bilaga II. Statsrådet betonar att regleringen om överföring av genomförandebefogenheter, särskilt i fråga om artikel 8.3 (närmare fastställande av metodologi och indikatorer i bilaga III), kan ha administrativa effekter och kostnadseffekter som är svåra att förutse i detta skede.

Statsrådet anser att det i sig är motiverat att delegera befogenheter till kommissionen i samband med förordningen om skogsövervakning, men att man i beredningen av förordningen ska fästa uppmärksamhet vid att delegeringen av befogenheterna och överföringen av genomförandebefogenheterna är noga avgränsad och korrekt. Statsrådet anser att det är viktigt att de befogenheter som överförs till kommissionen är tillräckligt exakt avgränsade, proportionerliga, ändamålsenliga och motiverade. Den föreslagna delegeringen av befogenheter bör ännu granskas noggrant i de fortsatta förhandlingarna om förslaget.

4 Förslagets konsekvenser

Ekonomiska konsekvenser

Lagstiftningsförslagets direkta ekonomiska konsekvenser gäller främst förvaltningen och behöriga myndigheter. De ekonomiska konsekvenserna är enligt statsrådets bedömning i princip

de administrativa kostnader som orsakas av uppfyllandet av kraven enligt lagstiftningen samt forsknings- och utvecklingskostnader.

De kostnader som orsakas av extra uppgifter som kommissionen svarar för avses tas ur EU:s LIFE-program, liksom även de uppgifter som anförtrots Europeiska miljöbyrå (genom omfördelning av anslag). De möjligheter som ges genom det kommande f&i-partnerskapet ”Skog och skogsbruk för en hållbar framtid”, som delvis finansieras genom EU:s ramprogram för forskning och innovation (Horisont Europa), bör även ytterligare främja utveckling av förbättrade, konsekventa och aktuella skogsdata i medlemsstaterna.

Kommissionens konsekvensbedömning

De proportionella kostnaderna för Finland har inte bedömts vara särskilt stora i kommissionens konsekvensbedömning. I kommissionens konsekvensbedömning har EU-medlemsstaterna delats in i tre grupper på basis av kostnaderna. Finland hör till den tredje gruppen, dvs. till länder där skogsbruk typiskt har en stor roll och där man har ett utvecklat system för skogsövervakning. För länderna i denna grupp uppskattas kostnaderna vara mindre än för de andra och granskningsintervallen på fem år som förutsätts i fråga om många skogsdata uppskattas inte medföra några stora kostnader. Enligt kommissionens konsekvensbedömning skulle exempelvis införandet av harmoniserade definitioner kosta 10 000 euro per variabel. Kommissionen konstaterar ändå att en del tilläggskostnader kan orsakas av kartläggning av skogsmiljöer, urskogar och naturskogar i synnerhet i skogrika länder.

De ekonomiska konsekvenserna för kartläggning av gamla skogar

Statsrådet anser att kommissionens konsekvensbedömning inte i tillräcklig grad beskriver kostnaderna för kartläggning av urskogar och naturskogar, eftersom detta kräver markobservationer samtidigt som arealerna som är föremål för granskningen är stora i Finland. Forststyrelsen har förberett sig på en kostnad på drygt 4 miljoner euro för kartläggning av urskogar som finns i skogsbruksbalansen. I Forststyrelsens skogsbruksbalans ingår cirka 28 procent av skogs- och tvinnmarksarealen utanför skyddsområdena. Statsrådet konstaterar att om inventeringskostnaden för urskogar är samma för de privata skogarna som för Forststyrelsens marker kan kartläggningen av urskogar kosta cirka 15 miljoner euro. Kostnaden kan även vara betydligt högre, eftersom det har gjorts färre tidigare kartläggningar i privata skogar än i Forststyrelsens skogar.

Resursbehov som orsakas förvaltningen och myndigheter

Alla kostnader som orsakas förvaltningen och myndigheterna har inte ännu kunnat uppskattas, eftersom förslaget lämnar de tekniska detaljerna öppna. Kraven enligt förslaget är i princip mer omfattande och mer detaljerade än enligt den gällande nationella lagstiftningen och det nationella övervakningssystemet. Detta kan kräva mer kraftfulla resurser än i nuläget för genomförandet av förordningen. Förslaget medför resursbehov åtminstone hos jord- och skogsbruksministeriet, miljöministeriet, Naturresursinstitutet och Finlands miljöcentral, Forststyrelsen samt eventuellt hos Skogscentralen.

Kostnaderna som orsakas genom förslaget täcks inom ramen för planerna för de offentliga finanserna och anslagen i statsbudgeten och inom ramen för antalet årsverken. Eventuella behov av extra resurser kommer vid behov att beslutas i vanlig ordning som en del av planen för de offentliga finanserna och statens budget.

Administrativa konsekvenser

Förslaget förväntas öka den administrativa bördan för förvaltningen och behöriga myndigheter. Detta beror till exempel på omfattningen av den information som överförs till kommissionen och kravet på att utse en nationell kontaktperson. De nya skyldigheterna ökar mängden uppföljning, övervakning och rapportering, vilket särskilt beror på de skogsdata som inte ännu samlas in och rapporteras i Finland.

Konsekvenser för lagstiftningen

Det är fråga om en förordning, varför den utgör direkt tillämplig lagstiftning i medlemsstaterna.

I princip konstateras förslaget inte vara förknippat med något behov av betydande förändringar i den nationella lagstiftningen. Det kan dock finnas behov av att i den nationella lagstiftningen införa bestämmelser om den nationella kontaktperson som avses i artikel 12 i förordningen. Likaså är det ändamålsenligt att i fortsättningen bedöma eventuella regleringsbehov som berör den behöriga myndigheten.

Miljökonsekvenser

Förslaget kan anses ge ökad information om bland annat bekämpningen av klimatförändringen och anpassningen till den samt den biologiska mångfalden. På så sätt kan det främja uppnåendet av målen rörande dessa. Om kunskapsbasen inte är tillräckligt högklassig eller jämförbar på EU-nivå minskas möjligheterna att använda informationen som stöd för beslutsfattande.

Konsekvenser för aktörer

Förslaget bedöms inte medföra några direkta kostnader för aktörerna. Ur perspektivet för aktörerna och intressentgrupperna inom skogsbranschen finns det redan nu gott om skogsdata tillgängligt i Finland. Tillgången till informationen har inte avgränsats till aktörer inom skogsbranschen, utan informationen är tillgänglig för alla. Inrättandet av ett system på EU-nivå kan leda till osäkerhet om det nationella systemets utvecklingsutsikter och roll. I den fortsatta beredningen bör det därför preciseras hurdana ändringar inrättandet av det nya systemet kan orsaka ur de praktiska aktörernas synvinkel.

Enligt kommissionen är majoriteten av fördelarna med förslaget till förordning indirekta, såsom att man i enlighet med den digitala agendan för Europa underlättar den administrativa bördan som orsakas företag, skogsvårdare, förvaltningen och allmänheten i sökandet efter skogsdata. I förslaget konstateras det dessutom att offentlig tillgång till pålitliga data även kan underlätta användningen av skogsdata inom forskarsamhället och skogsindustrin och bland beslutsfattare och leda till att nya databaserade tjänster utvecklas i innovativa små och medelstora företag.

5 Förslagets förhållande till grundlagen samt grundläggande och mänskliga rättigheter

I fråga om de grundläggande rättigheterna hänvisar kommissionen i motiveringarna till förslaget till artikel 37 om miljöskydd i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Kommissionen anser att förslaget bidrar till att upprätthålla rätten till en hög nivå på miljöskyddet och främjar miljökvaliteten i enlighet med principen om hållbar utveckling.

Enligt 20 § 1 mom. i Finlands grundlag hör ansvaret för naturen och dess mångfald, miljön och kulturarvet till alla. Genom att föreskriva att ansvaret hör till alla har man velat framhäva att miljöskydd förutsätter ett omfattande samarbete mellan olika aktörer (RP 309/1993 rd). Kommissionens förslag har beröringspunkter i synnerhet med främjandet av klimatpolitiken.

Således kan den föreslagna regleringen anses främja genomförandet av de grundläggande miljörättigheter som avses i 20 § 1 mom. i grundlagen.

Förslaget till förordning innehåller bestämmelser om inrättandet av ett system för skogsövervakning samt om allmänhetens tillgång till information. De föreslagna bestämmelserna har betydelse med avseende på offentlighetsprincipen enligt 12 § 2 mom. i grundlagen och skyddet för privatlivet och personuppgifter enligt 10 § 1 mom. i grundlagen. Förslaget anknyter till skyddet av personuppgifter till den del insamlad skogsdata på basis av lokaliseringssuppgifter kan kopplas till skogar som ägs eller innehas av fysiska personer. Detta är av betydelse i Finland, eftersom många fysiska personer äger eller innehar skog.

Enligt 12 § 2 mom. i grundlagen är handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna offentliga, om offentligheten inte av tvingande skäl särskilt har begränsats genom lag. Sådana skäl kan till exempel gälla integritetsskydd, affärshemligheter eller rikets säkerhet. Offentlighetsprincipen verkställs genom lagen om myndigheters verksamhet i offentligheten (621/1999), nedan offentlighetslagen.

Med personuppgifter avses alla uppgifter som kan kopplas till en fysisk person. Detta förslag till förordning förutsätter att ett explicit identifieringssystem som baserar sig på ett geografiskt informationssystem byggs upp, dvs. det är fråga om ett kartbaserat system. I finländska förhållanden innebär detta att den information som samlas in delvis är personuppgifter. Samtidigt förutsätts miljöinformation med omfattande tillgänglighet på grundval av EU-skyldigheterna och de internationella skyldigheterna som binder Finland.

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Regleringen av behandlingen av personuppgifter ska vara heltäckande, exakt och noga avgränsat på lagnivå. Grundlagsutskottet har ansett att kraven på regleringens omfattning, exakthet och noga avgränsning i fråga om skyddet av personuppgifter också kan uppfyllas genom en vederbörligt utarbetad allmän EU-förordning eller en allmän lag som inom den nationella rätten (t.ex. GrUU 38/2016 rd och s. 4, GrUU 5/2017 rd). Sådan reglering utgör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (nedan den allmänna dataskyddsförordningen) samt dataskyddslagen (1050/2018) som kompletterar och preciserar nämnda EU-förordning.

Enligt artikel 86 i den allmänna dataskyddsförordningen får behandling av personuppgifter och allmänhetens rätt att få tillgång till allmänna handlingar jämkas samman i unionens eller medlemsstatens lagstiftning. Information om skogsövervakning utgör miljöinformation, vars tillgänglighet berörs av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (nedan miljöinformationsdirektivet). Miljöinformationsdirektivet möjliggör undantag från den öppna tillgången till miljöinformation på grund av skydd av personuppgifter, med undantag av information som gäller miljöutsläpp (artikel 4.2 f). Undantagen enligt miljöinformationsdirektivet ska dock tolkas restriktivt genom att väga allmänhetens intresse av att informationen lämnas ut mot det intresse som betjänas av att begäran avslås, på så sätt att tillgången till information är huvudregeln (artikel 4.2). I praktiken innebär detta att utlämnande av offentlig miljöinformation inte kan begränsas på grunder som hänför sig till dataskyddet. Miljöinformationsdirektivet ger möjlighet att avslå begäran om information då det bland annat är fråga om det allmänna intresset att behålla sekretess för insynsskydd för statistiska uppgifter (artikel 4.2 d).

Informationen rörande skogsövervakning enligt förslaget till förordning skulle inte till alla delar utgöra geografisk data. Information om skogsövervakning kan anses vara statistik- och forskningsinformation. Enligt 24 § i offentlighetslagen är basmaterial för forskning sekretessbelagd information under vissa förutsättningar.

6 Ålands befogenheter

Ärendet hör enligt 18 § 10 punkten (natur- och miljöskydd) och 15 punkten (jord- och skogsbruk) i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) till landskapets lagstiftningsbehörighet.

7 Behandling av förslaget i Europeiska unionens organ och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Miljörådet förde en policydebatt om förslaget till förordning 18.12.2023

Jordbruks- och fiskerådet diskuterade förslaget 23.1.2024.

Ad hoc-arbetsgruppen inom rådets expertgrupp för skogsbruk inledde behandling av förslaget 5.2.2024

8 Nationell behandling av förslaget

Jord- och skogsbruksministeriet har samordnat beredningen av U-skrivelsen. Arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, försvarsministeriet, finansministeriet och statsrådets kansli har deltagit i beredningen.

Förslaget till förordning presenterades för miljö- och skogssektionerna 5.12.2023.

Förslaget behandlades på skogs- och miljösektionernas gemensamma sammanträde 31.1.2024.

U-skrivelsen behandlas i EU-ministerutskottet 9.2.2024

9 Statsrådets ståndpunkt

Enligt statsrådet är det viktigt att förslaget har som mål att stödja evidensbaserat beslutsfattande och främja öppen tillgång till information om skogsresurser. Statsrådet stöder också en konsekvent och högklassig insamling av skogsdata. Enligt statsrådet är det särskilt viktigt att uppföljningen av trender på nationell nivå möjliggör harmonisering av skogsdata på EU-nivå.

Statsrådet anser att det är viktigt att ombesörja mångfalden av skogsmiljön genom att förbättra övervakningen och att det samtidigt är en del i bekämpningen av klimatförändringarna. I den fortsatta beredningen av förslaget bör skillnaderna mellan medlemsstaterna och ändringarna i förhållandena dock beaktas på ett tillräckligt sätt. Dessutom bör det preciseras hur insamlad skogsdata ger konkret mervärde och stöder målen i förslaget till förordning.

Statsrådet konstaterar att Finland har förbundit sig att inlämna statistik för de processer som rör skogar i EU och internationellt, men en onödig administrativ börda av överlappande rapportering bör undvikas. Rapporteringen ska även så bra som möjligt betjäna olika aktörers behov.

Geografiskt explicit identifieringssystem

Statsrådet stöder utveckling och utnyttjande av nya metoder inom EU:s övervakningsram. Statsrådet anser dock att det primära målet ska vara att statistik på medlemsstatsnivå ska utnyttjas i större utsträckning i stället för det föreslagna kartsystemet. När nyttan med kartsystemet bedöms bör hänsyn tas till de utmaningar som för närvarande är förknippade med tillförlitligheten i kartbaserad information och tolkningen av den. Statsrådet fäster särskild uppmärksamhet vid säkerställande av en tillräcklig kvalitet på materialet. Detta är särskilt viktigt, eftersom systemet är avsett att användas av en bred skara, från medlemsstater till markägare och företag. Samtidigt ska ansvarsfrågorna rörande kvaliteten fastställas noggrant med beaktande av att informationen är avsedd att användas i stor utsträckning bland annat inom forskning, uppföljning och verksamhet på marknadsvillkor.

Utnyttjande av nuvarande system

Enligt statsrådet ska EU:s system för skogsövervakning i mån av möjlighet basera sig på harmonisering av befintliga inventeringsuppgifter om nationella skogar. Det är viktigt att den nya regleringen beaktar möjligheten att utnyttja övervakningsinformation och -system som redan används i Finland. Den nya informationsresursen som ska samlas får inte åsidosätta högklassig nationell information och långa tidsserier som redan nu har samlats in.

Enligt statsrådet ska man försöka begränsa den administrativa börda och de kostnader som förslaget orsakar. Statsrådet konstaterar att kartläggning av urskogar och naturskogar orsakar särskilda tilläggskostnader.

Rättslig grund

Enligt statsrådets preliminära bedömning är den rättsliga grunden för förslaget (artikel 192.1 i EUF-fördraget) i princip adekvat, eftersom förslaget medverkar till att unionens miljöpolitiska mål som fastställs i artikel 191.1 i EUF-fördraget uppnås. I den fortsatta behandlingen bör dock regleringens dimension, utförlighet och ändamålsenlighet ännu bedömas närmare i förhållande till medlemsstaternas bestämmanderätt inom skogspolitik. Statsrådet framhäver att skogspolitiken även i fortsättningen omfattas av medlemsstaternas nationella bestämmanderätt.

Dataskyddsfrågor

Statsrådet påpekar att informationen som rör skogsövervakning delvis utgör statistik. För att säkerställa att informationen är tillförlitlig är det viktigt att basmaterialet till statistiken, inklusive lokaliseringsuppgifterna om provytorna för insamlingen, är sekretessbelagt (s.k. statistiksekretess) i enlighet med EU:s statistikförordning. Statsrådet anser det vara viktigt att förslagets förhållande till EU:s statistikförordning, miljöinformationsdirektiv och dataskyddsreglering förtydligas i den fortsatta beredningen av förslaget.

Statsrådet betonar att även om inga nya skyldigheter för insamling av personuppgifter skapas genom förslaget har det dock en indirekt koppling även till personuppgifter, eftersom explicit kartinformation i Finland ofta kan kopplas till en fysisk person då en fysisk person äger eller har besittningsrätt till en fastighet (=personuppgifter). Statsrådet anser att man i den fortsatta beredningen av förordningen ska säkerställa att förslaget även är i enlighet med bestämmelserna som gäller skydd av personuppgifter i EU:s dataskyddsförordning.

Statsrådet anser utgångspunkten för förslaget vara viktig, dvs. att eventuella säkerhetsaspekter beaktas i delningen av skogsdata.

Delegerade akter och genomförandeakter

I fråga om de delegerade befogenheter som föreslås för kommissionen betonar statsrådet utmaningarna med prognostisering av ändringar som gäller skogsdata i bilaga II. Statsrådet förhåller sig reserverat till att ändra indikatorerna enligt bilaga II genom delegerade akter. Statsrådet betonar även att regleringen om överföring av genomförandebefogenheter, särskilt i fråga om artikel 8.3 (närmare fastställande av metoder och skogsdata i bilaga III), kan ha administrativa effekter och kostnadseffekter som är svåra att förutse i detta skede. Den föreslagna delegeringen av befogenheter bör ännu granskas noggrant i de fortsatta förhandlingarna om förslaget och samtidigt bör uppmärksamhet fästas vid dess avgränsning och exakthet.

Medlemsstaternas frivilliga skogsplaner

Enligt statsrådet främjar medlemsstaternas frivilliga skogsplaner för sin del uppnåendet av målen som gäller skogar i EU. Statsrådet anser det vara viktigt att medlemsstaternas skogsplaner förblir frivilliga, såsom kommissionen nu har föreslagit. Medlemsstaterna kan även stödja varandra genom utbyte av bästa praxis i beredningen och genomförandet av dessa skogsprogram eller -strategier och samtidigt göra sina nationella mål i fråga om skogar kända i större utsträckning.

Förnyelse av den ständiga kommittén för skogsbruk

Statsrådet anser att kommissionens ständiga kommitté för skogsbruk ska ha en central och övergripande roll i behandlingen av EU:s skogsfrågor.

Statsrådet preciserar vid behov sina ståndpunkter om förslagen vartefter förhandlingarna framskrider.